

Космічний Слон

Одного разу я побачив дивний сон,
Такий цікавий і такий казковий.
Мені назустріч йшов Космічний Слон
Крилатий і смішний, і з хоботом бузковим.
Ми сіли просто неба у траві
І подивилися на зоряні сузір'я,
Вони були великі і малі,
Круг них літало золотаве пір'я.
Космічний Слон підняв своє крило,
Та усміхнувся весело, кумедно,
Так гарно навкруги, чудово так було,
Подумав я , що політати можна з ним, напевно.
Тож примостився на його м'якій спині,
А він злетів, немов літак, у небо.
І Місяцю гукнув удалині:
«Гей, друже, ми летим до тебе!»
І Місяць променисту гойдалку спустив,
А ми летіли крізь яскраві зорі,
Навколо нас планети і великі, і малі,
Шляхи небесні біля них прозорі.
Я бачив Сонечко в колисці, мов маля,
Воно заснуло і закрило оченята,
Його гойдала дівчинка Зоря,
Співала Сонечку пісень крилатих.

Космічний Слон всміхався навкруги

І крилами махав, як опахалом,

Він колискову заспівав мені,

І небо все навколо засинало.

Слон заспівав мені про дивний світ,

Космічний світ, де так чудес багато,

Він давній, і йому мільйони літ,

І так цікаво все про нього знати.

Яскравий Місяць променисту гойдалку спустив,

Навколо зорі посміхалися привітно.

Космічний Слон повільно і поважно плив,

І трохи хвилювався, це було помітно.

Небесна гойдалка торкнулася трави...

Мій друже, Слонику, я вдячний за пригоду!

Космічна подорож наснилася мені,

Краса і диво Матінки Природи!

